

mai no s'havia trobat tan mediatitzat en llur actuació com de fet es troben els Col·legis amb aquestes disposicions, perdent tota representació i personalitat. El Consell de Col·legis queda investit per la Dictadura de drets de dictador sobre els col·legiats, els Col·legis, les Juntes i les Assemblees. Queda investit de tots els poders de rei i senyor absolut, legislatiu (defineix, aprova o refusa els reglaments) executiu (imposa penyores i crida als governadors civils per a reduir a obediència i castigar els seus subordinats) i judicial (s'erigeix en Tribunal superior per fallar les apel·lacions contra els Tribunals professionals i tots els conflictes que sorgeixin entre els Col·legis i les restants Associacions i Societats mèdiques).

Encara per a centralitzar més i fer més efectiva una acció personal nomena del seu sí, un *Comitè executiu, a manera de Directori, constituït pel President, el Vice-president i un Vocal, els acords del qual deuran d'obeir els col·legis* (Articles 34 i 36).

Cada dos anys celebrarà Assemblea general ordinària per tal que el Consell justifiqui la seva actuació. Celebrarà sessió ordinària dues vegades l'any i el Comitè executiu es reunirà un cop cada trimestre. I amb aquestes reunions tan distants es vol manar i disposar-ho tot, quan el registre d'un sol Col·legi requereix una actuació vigilant i constant. No hem de remarcar les dilacions i perjudicis que s'ocasionaran als Col·legis en la resolució dels seus assumptes.

L'article 32 senyala que *el Consell general podrà revocar, confirmar i modificar els falls condemnatoris dels Tribunals professionals tenint ABSOLUTES i especials facultats per imposar als col·legiats altres correccions que estimi més justes entre les establertes en aquests Estatuts.* L'article 31 estableix que *quan les Juntes de Govern o els Tribunals professionals no s'ajustin en els seus falls a les normes i preceptes establerts, podran els seus components ésser objecte de sancions que imposarà el Consell General de Col·legis.* Aquestes disposicions constitueixen en el dret civil una arbitrarietat única i inoïda i coronen el poder personal del Consell de Col·legis.

A un jutge se li pot i deu exigir ciència i consciència. Però la justícia humana no té el do de la infalibilitat i a més es relativa, màxim en els assumptes d'interpretació de lleis i reglaments i en-

cara més en les qüestions deontològiques. Per això s'estableixen en el dret civil uns Tribunals superiors a qui apellar en forma escalonada. La revocació o casació d'una sentència no comporta cap vexació pel Tribunal inferior. Només en els casos de notòria mala fe o de delictes evidents es poden aplicar sancions i encara atenent-se al Codi penal vigent. Un jutge per a poder fallar necessita estar revestit de la màxima autoritat sense coaccions de cap mena i servant sempre la màxima serenitat d'esperit. I pensar que aquestes atribucions, inoïdes violències i vexacions el Consell de Col·legis les ha demanades i obtingudes per anar dirigides no contra els intrusos, els fets delictius sanitaris i que són atemptatoris a la salut pública, sinó contra els seus companys d'exercici professional!

Davant de totes aquestes atribucions arbitràries jo pregunto: Qui voldrà formar part de les Juntes dels Col·legis? Qui acceptarà ésser nomenat membre d'un Tribunal professional? En tot cas hem de convenir que la dignitat i autoritat del càrrec de què queda investit l'elegit per la voluntat sobirana d'una Assemblea no podrà comportar aquestes vexacions, imposicions i humiliacions que seran a no dubtar una deu inescapable de conflictes i divisions entre l'estament mèdic.

B) *Suprimeixen tota idea d'autonomia del Col·legis i tot òrgan i esperit regional.* Precisament quan a tot Catalunya es manifesta més potent que mai la idea bàsica de la nostra personalitat i el fet diferencial regional; quan arreu d'Espanya es fa patent en les classes rectores i intel·lectuals un alt esperit de liberalisme, respecte mutu i comprensió per les coses més volgudes de la nostra ànima, es pretén que l'estament mèdic, que com el que més ha servat sempre en totes llurs manifestacions un alt esperit liberal i comprensiu, doni acatament a uns Estatuts que suprimeixen d'arrel tota manifestació de personalitat regional.

En la disposició addicional 1.ª queda suprimit el Jurat professional regional, creat per l'article 32 dels Estatuts aprovats l'any 1925. En la disposició addicional 2.ª es suprimeixen també les regions mèdiques establertes en els anteriors Estatuts. És evident, per tant, que, almenys a aquest respecte, hi ha hagut una evident i lamentable retrocessió en relació als Estatuts derogats. Res menys podia esperar-se de l'esperit que dissolia